

3. ura: Mark Twain: Slavni pleskar Tom – analiza umetnostnega besedila

V zvezek (pri književnosti) **napiši naslov Mark Twain: Slavni pleskar Tom**, iz berila **prepiši vprašanja** v razdelku *Pripoved je tudi tvoja* (str. 120) in **odgovori nanje**.

REŠITVE

1. Kaj je Tomu pokvarilo lepo poletno jutro?

Njegova teta Polly mu je ukazala, da mora prepleskati zunanji plot.

2. Na kakšen način je skušal pripraviti suženjskega dečka, da bi prevzel njegovo vlogo? Zakaj mu ni uspelo?

Suženjskega dečka Jima je skušal pripraviti s podkupovanjem, da bi prevzel njegovo vlogo. Tom mu je ponudil svojo niko (belo kroglico) in mu hotel pokazati svoj potolčeni prst na nogi. To mu ni uspelo, ker se je Jim preveč bal tete Polly, ki ga je pred tem posvarila, da ga bo Tom hotel pregovoriti in naj se mu ne pusti.

3. Pri Benu je Tom uporabil popolnoma drugačno taktiko. Kaj je počel, ko je ta prišel mimo?

Tom se je pretvarjal, da rad beli plot in da v tem uživa.

4. V kaj je Tom prepričal Bena? Česa si je ta silno zaželel?

Tom je prepričal Bena, da beljenje plotu sploh ni delo in da tega ne more vsak početi, ampak le izbranci. Zato si je ta silno zaželel beljenja plotu.

5. Resnično delo je postalo pustolovščina. Zakaj?

Resnično delo je postalo pustolovščina, ker se je Tom izognil delu. Namesto njega so delali njegovi mimoidoči prijatelji, ker jim je beljenje plotu prikazal kot težko dosegljivo delo.

6. S katerimi pridevniki bi najbolje označil(a) Toma Sawyerja?

Tom Sawyer je pameten, bister, iznajdljiv, pretkan, podjeten.

7. Kako se je iztekla prigoda z beljenjem skoraj trideset metrov dolge ograje?

Tom je ves čas beljenja plotu prebil v senci in brezdelju, namesto njega pa so delali njegovi prijatelji. Poleg tega si je pridobil veliko igrač, plot pa je bil v kratkem času trikrat prepleskan.

8. Se ti ne zdi, da je v Twainovem pisanju ob humorju tudi precej grenkobe? Kakšno spoznanje o človeku je zapisal ob koncu tega poglavja povesti *Prigode Toma Sawyerja*? V čem je po njegovem mnenju razlika med delom in igro?

Zdi se mi, da je v Twainovem pisanju ob humorju tudi precej grenkobe. Ob koncu tega poglavja povesti *Prigode Toma Sawyerja* je zapisal naslednje spoznanje: če hočeš, da si bo človek zaželel kake reči, je treba samo narediti, da bo težko dosegljiva. Delo je torej vse tisto, kar je človek prisiljen storiti, igra pa vse tisto, česar ni prisiljen storiti.